
Пише ви 26-годишна жена от Испания. Работя тук от 8 месеца. Неотдавна във Фейсбук се запознах с много красив мъж. Предстои ми да се видим след месец, защото реших заради него да си взема седмица отпуска и да отскоча до България, за да се опознаем по-добре. Той обаче не спира да се хвали с колко жени е бил и как всички били доволни от него. В града му се носела славата на плейбой и жените не спирали да му се натискат. Абе, има самочувствие на Дон Жуан. Аз обаче съм чувала, че мъжете, които все за секс говорят и за това, колко бройки са имали, хич не ги бива в леглото. Така ли е, д-р Вrabчев?

Станимира

Здравейте Станимира,

Ами сега...? Минута не е хич много, ама и не е хич малко... Ами сега...? Всъщност иде реч за мен самия в ситуацията, в която съм поставен сега.

Да, точно така - в една такава ситуация, в която би следвало да се направя на велик маг, гадател, прозорлив специалист-психолог и на какво ли още не. Та се питам себе си сега - защо бе, аланколоу, не поиска и да ти пратят и малко боб та да го хвърлиш и да разбереш... Или защо не поиска да ти пратят и бучица захар, преспала под възглавницата на съответната персона, за нрава, на която би следвало да се произнесеш, за да отговориш на въпроса зададен ти така конкретно и точно от една твоя читателка. Тъй като точно сега тя се нуждае от твоя Супер - компетентен отговор, с който ще си реши по-нататъшната си съдба!

- И гледай сега – ти, точно така, ти, аз на теб ти говоря – ти – д-р Илия Вrabчев, ти... точно ти сега бе следвало да проявиш нужната си компетентност на специалист по психосексуалните въпроси и да и отговориш, а не да го усукваш по килифарски и да се колебаеш (както казваше твоят баща – д-р Ставри Вrabчев) като земеделец пред избори. Повтарям – като земеделски партиен член пред избори! Разбрахте ли сега Вие – драги мои, този диалог между кого се води? Води се разбира се между едното мое АЗ и другото мое Аз. Не било възможно ли? Ами ето, че сега е възможно.

- Хайде де - типичен пример за шизофрения. Демек – раздвоение на личността. Ще трябва лечение и лекарства. Но това после. А сега да продължим, Илия. Добре, Илия – да продължим.

- И сега, кой и защо се хвали твърде много? Това е въпросът!

На първо място тези, които искат да бъдат много значими в очите на другите, в очите на другите около тях. Та и било съвсем да не е така. Нарича се характерова особеност, Илия.

- Да, Илия, ама защо в повечето случаи това е присъщо на мъжкия пол, а не на женския?

- Ами Илия, кои са повече като ловци и рибари? Мъжете нали?

- Да, Илия – мъжете. Сиреч има и полово предразположение за това!

- Да така е – има.

- А в така наречената психосексуална сфера?

- Да и тук мъжете стоят на първо място по хвалби? И тук ли?

- Да, има такава една група сред тях наречена тип дон Жуан. Този тип мъже страдат от един вътрешен комплекс за малоценност. Сиреч...?

- Ами сиреч винаги, когато се любят, преди това се чувстват несигурни и нестабилни. Дали ще могат? И за да избият топката от главата си търсят не качеството в една любовна връзка. Търсят количеството на партньорките в своя полов живот. И не само се хвалят, ама и страхотно преувеличават!

- Брей, Илия – тука малко мирише на татко Фройд. Избиват комплекси, като се хвалят и пред себе си и пред другите, че са страхотни свалячи и любовчии!

- Виж, какво Илия , избиват не избиват – това е положението. Повече мирише на комплекс Барон Мюнхаузен. Нали го знаеш този барон дето все измисля за себе си едни небивалици... Ако не си чел нищо за него – прочети малко.

- Сериозно – та има ли такъв човек Илия.

- Да има и то не един. От както се помни човешкият свят все се намират такива. Особено

са много в така наречената политическа класа. Тя и затова е политическа – умеят да лъжат... и кого лъжат - хорицата. Тези, обикновените, дето все им вярват.

- Сериозно Илия?

- Я не задавай тъпи въпроси, Илия, ами вземи да чуеш една весела песничка в стил кънтри. Навремето я написа не друг, а Кирил Ампов. Не знаеш кой е ли? Ами бащата на Графа. И какво да ти обяснявам, като не вдяваш, само си губя времето с теб, Илия... Слушай я сега и не се разсейвай. Вникни в съдържанието на текста. Песента я изпя тогава „Трио спешен случай"! Ето я:

КАРАЙ ДЖОНИ

Пада летен здрач,
Джони свири пак
свойто кънтри
насред селото.

Карай Джони, карай
всичко тече,
но уви не всичко се пие.
Половин век,
хич не беше лек,
като мравки тук живеехме
Не една мечта
всеки обеща,
но на думи как да вярваме
Хора без земя,
и земя сама,
пак ще ражда само бурени
Колко плач, колко страх
помнят душите ни
а светът зад стената си свиркаше.
Карай Джони,
Всичко тече,
Но уви не всичко се пие!

{youtube}g4GsbfxhCY{/youtube}

- И сега какво – хареса ли ти?

- Ами да ама, ама не съвсем.

- Защо?

- Поучителна е все пак. Особено там – дето се казва – не една мечта всеки обеща, ама на думи как да вярваме? Та това и ще кажем днес на дамата, дето ни писа писмото до нас – не вярвайте на думи, а на дела! Иначе... дълбоко ще страдате! И най-важното за народа ни – „хора без земя и сама земя пак ще ражда само бурени“!

- Прав си, а кое не ти харесва ?

- Ами това, че не всичко се пие. Пие се и още как! Я през лятото, я през лятото, Илия иди на Слънчев бряг, дето сега му викат Слънчака. И сам ще се увериш, че всичко се пие.

- Е, и ?

- Какво - е, и? Баба ми казваше – прави, каквото правиш, но си опичай акъла и УМНАТА!

- Ами това като отговор за госпожата ли е?

- Ами ДА!

- А за по-после, какво предлагаш?

- Предлагам пак да станем едно АЗ, за да не ни вкарат в едно заведение на лечение!
Знаеш какво заведение!

- Съгласен, но чуй сега продължението на тази песен, само че сега е „Давай Джони”.
Ето го:

Пада неусетно лепкавият мрак,
Джони свири пак, полужив от глад,
а наред селото вятърът гони
пожълтели листа и врабчета бездомни.
Хайде, Джони, хайде давай, човече !
Туй, що течеше, вече изтече,
много било пито, но било платено,
а на нас ни излезе с тебе, Джони, доста солено.
Милите хора смениха играта,
свиха знамената, завъртяха парата.
Трескаво избелват "червени" хилядарки,

а сполуката заменят за долари и марки.
Казват ни "Корабът потъва нормално,
за вас, пасажери, няма нищо фатално.
Забравете до изборите черното минало,
а ние гарантираме по двайсет грама сирене.

Няма го вече нашият Джони,
вятърът само клонките гони,
изпратихме го всички - замина за Канада,
а после се напихме - вече нямахме китара

Дами и господа, не знам, но казват, че мелодията е същата, само че текстът сега е по-друг. Не знам - така казват, ама не е сигурно. А след следващите избори текстът ще стане още по-друг. Ама мелодията може би си е същата... Ама не е сигурно... А може и да не е същата...!!!!

- Е, сега Илия, какво ще кажеш - кои се хвалят и кои, не?

- Ти, я да мълчиш, защото пак идат избори. И нали се разбрахме, че вече сме едно! Или...

- Е да, ама не съвсем!

Как така, Илия – не съвсем?

- Ами няма за днес, Илия, песен за довиждане.

- Що да няма – ето я!

- Че коя е тя, Илия?

- Как коя е тя, Илия? Песента, изпята от Тодор Колев - „Фалшив герой“!

- Знам я, ама тя се отнася за теб, Илия!

- Не, отнася се за теб, Илия!

- Ами добре – и за двама ни!

- Ама нали се разбрахме преди малко, че вече сме едно!

- Добре – ама все пак да я видим и чуем! "Фалшив герой" - музика – маестро Евгени Димитров, текст и изпълнение Тодор Колев. Отнася се.... Ами отнася се за нас, Илия! И така:

Там, дето поисках бях,
взех колкото пожелах.
Днес питаш ме ти
аз не съм ли бил
фалшив герой.

Видях красиви и умни жени,
чух толкова много лъжи -
и ти, питаш ме ти
какъв, какъв съм бил -
е как - фалшив герой.

Но моите стъпки стоят по пясъка
и чувам още море под себе си,
танцувам с тебе - не свършва празника
и аз оставам, и си оставам, такъв оставам -
твърде късно е вече за нещо по-друго -
какъв - фалшив герой.

Знам - всичко си има край,
ад ли чака ни или рай?
Назад не обръщам глава -
така, по-добре така -
фалшив герой.

Но моите стъпки стоят по пясъка
и чувам още море под себе си,
танцувам с тебе - не свършва празника

и аз оставам, така оставам, такъв оставам -
ха-ха-ха-о-о-о -
фалшив герой.

Но моите стъпки стоят по пясъка
и чувам още море под себе си,
танцувам с тебе - не свършва празника
и аз оставам, и си оставам, такъв оставам -
твърде късно е за друго -
фалшив герой,
ха-ха-ха-ха - фалшив герой.

{youtube}yo_d_RGkP5Y{/youtube}

- Е, разбра ли, Илия, че ти си фалшив герой!

- Ами ти, Илия, какъв си?

- Ами същото!... Ама нали сме двама в едно! Нали...

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт